

مرکز مجازات امام صادق علیه السلام

سیوطی

جلسه (۱۵۴) ۵۰

استاد: وافی یزدی

موضوع: تحذیر، اسماء اصوات، اسماء افعال

۱. تحذیر، باز داشتن از امری و اغراء تشویق به کاری معنی می دهد.

۲. تحذیر به چند گونه صورت می گیرد:

الف: با کلمه «ایا»؛ در این صورت فعلش واجب الحذف است.

ب: با تکرار کلمه؛ در این صورت نیز فعل واجب الحذف است.

ج: تحذیر با عطف؛ در این صورت نیز حذف فعل واجب است.

د: تحذیر بدون عطف؛ در این صورت ذکر فعل مانعی ندارد.

۳. تحذیر برای مخاطب است و برای متکلم و غائب اندک است.

۴. اغراء دقیقا مانند تحذیر است.

۵. اسم فعل مانند فعل عمل می کند، معمولا معنای امری دارد لذا معنی ماضی و مضارعی اش اندک است.

۶. اسم فعل گاهی از ظرف و جارو مجرور و مصدر نیز ساخته می شود.

۷. اسم فعل اگر تنوین گرفت نکره و در غیر این صورت معرفه است.

۸. اسماء اصوات گاهی برای خطاب غیر عاقل است و گاهی برای حکایت صدایی.